

Medlem, at Udvalget altid havde faaet Alt, hvad det ønskede, at det — Ordene vare meget stærke — var fuldkommen tilfredsstillende Oplysninger, der forelaa i selve Udvalget, som atter meddelte de Enteltbeder deraf, der kunde være af Interesse for Thinget selv, foruden at det stod hvert Medlem aabent selv at gjøre sig bekendt dermed.

Berg: Det ærede Medlem, der nu talte, synes fremdeles at mene i Udtalelser fra mig at kunne hente Bevis for, at man maatte have været vidende om eller havt Anelse om, at noget Sigende, Noget henimod det, her foreligger, skulde fremkomme. Det turde være mig tilladt at gjøre nogle korte Bemærkninger i den Anledning, og jeg skal henvise til Rigsdagstidenden for 1872—73, Sp. 3002, hvor jeg udtaler mig angaaende Bygningsagen som Ordfører for Finantsudvalget saaledes: „Efter hvad der er mig sagt, er det offentlig fremsat — i Bladene —, at de Beløb, der i Loven ere beregnede til den nye Theaterbygning, ikke vilde slåa til til Bygningens Opførelse, og at det derfor var helbøgt, at man havde samlet en Reservecfond af 80—100,000 Rb., da man saa havde den at ty til. Jeg tror, at denne Meddelelse, der saaledes offentlig kan være kommen frem, beror paa en fuldstændig Misforstaaelse. Der er sluttet Kontrakt mod Kaution med paalidelige Bygningsentreprenører for en bestemt Sum, hvorover man formener at være indenfor Grændsene af det Beløb, der er beregnet i Loven, og i de Udvalget forelagte Bilag er der ikke fremkommet nogen Antydning af, at der skulde være Noget i det, at man ikke kunde komme ud af det med den bevilgede Sum. Havde man derimod ikke afsluttet en saadan Kontrakt, inden Prisforhøielsen paa Udstilligt fremkom, kunde der være Anledning til at frygte derfor, og denne Omstændighed kunde da maasse have foranlediget en ny Overveielse af Spørgsmaalet; men Udtalelsen maa, som sagt, bero paa en Misforstaaelse, naar man ser hen til, hvad der forinden er afgjort. Det er derhos aldeles ubegrundet“ osv. med Hensyn til Reserveconden, som jeg paaviste sidst. Ifjor fremsatte jeg, hvad det ærede Medlem gjentagende har tilladt sig at henvise til, en Udtalelse Sp. 2392. Der udvikler jeg Følgende: Man kunde have forlangt af Udvalget, at det var gaaet en anden Vej end den at indstille de 38,500 Rb. til Bevilling strax, idet man kunde have sagt: Sagen er dog ikke saa tilsvækkelig oplyst, at man nu kan være overbevist om, at hele Beløbet vil være nødvendigt. De Oplysninger kom nemlig sent til Udvalget, da de ikke forelaa før mellem 2den og 3die Behandling. Efter denne Udvikling af, at der i Udvalget havde været Stemmer baade for og imod, men at man var kommen til det Resultat, at det var rigtigt at give Bevillingen strax, taler jeg om de Oplysninger og Antydninger, der foreligger; det er efter hele Meningen i

denne Spalte ikke blot Oplysninger og Antydninger om Overtskridelse ud over de 38,500 Rb., men ogsaa Oplysninger vedkommende de 38,500 Rb. Og jeg spøiede til: „Naar man nu taften — hvis man gjør det — giver denne Bevilling til Ministeren, saa bør han deri se en saa stor Belvillie lige overfor Theatrets Byggeforsøhold, og ikke blot den ærede Minister, men ogsaa Andre, som have Interesse af at se dette store Bygningskomplex rejse sig, at han vil sørge for, at andre mulige Underbalancer dækkes paa anden Maade, saaledes, at der ikke oftere her til Thinget fremkommer Forlangender om Dækning af Overtskridelser i den Henseende, men at hermed det hele Forretagens lykkelige Fuldbringelse til det Niemed, hvorfor det er bestemt, kan være endt fra Thingets Side.“ Jeg tror, at det er saa tydelig og koncist udtalt, at fra vor Side havde vi ikke ventet Forlangende om en eneste Stilling, end sige da om 100,000 Rb. (Hall: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?). Det ærede Medlem har ikke opfattet min Udtalelse før rigtig; han mente nemlig, at jeg skulde have sagt, at jeg havde faaet Antydninger, der gave mig Anledning til at antage, at der skulde komme en Overtskridelse af 20—30,000 Rb., jeg har aldeles ikke antydet noget Saadant, men jeg har sagt, at der ganske naturlig maatte komme nogle Overtskridelser paa enkelte Punkter. Det er ganske naturligt paa et saa stort Foretagende, naar hele Ufregningen skal gjøres, og jeg behøvede ikke nogen Antydning for at antage det for naturligt. Jeg vil sige, at naar der saaledes var fremkommet 10—20,000 Rb., vilde det ikke have overrasket Noget under disse Forhold, men naar det ærede Medlem maa formene, at jeg af hans Holdning i Udvalget, som han hentydede til, skulde have faaet den Opfattelse, at vi havde faaet en Overtskridelse af 20—30,000 Rb., saa siger jeg, at den Opfattelse, jeg fik af det ærede Medlems Svar eller Holdning overfor Formanden i Udvalget, som jeg med saa meget større Opmærksomhed iagttog, som der, hvad mig angaar, var Alret iforveien fremsat Uttringer om en mulig Overtskridelse, og som vi havde havt en alvorlig Forhandling om de 38,500 Rb. ved 2den Behandling, var den, at der i Ministerens Holdning laa en positiv Benægtelse af, at der vilde fremkomme en Overtskridelse, som var værd at tale om, og at der naturligvis ikke var den fjerneste Anledning til i nogen Maade at have Frygt derfor. Saaledes var min Opfattelse af den ærede Ministers Holdning, og derfor er det, at det hele Forhold, som her foreligger, har været mig til stor Overtskridelse og er forekommet mig noget uhyggeligt. Det Spørgsmaal, her foreligger, er iøvrigt efter min Opfattelse overordentlig simpelt, uden disse lærde Indlæg for at bevise, at det er gaaet ganske simpelt og forekommer mig, at det er gaaet simpelt og forstaaeligt, at det er gaaet uforsvarlig til, og det har bekræftet mig et gammelt bekendt Ord, som